

**Predikatie over Zondag 46 H.C.
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
Vrije Oud Gereformeerde Gemeente
Aalburg – 18 november 2012**

Zingen Psalm 68 : 3.

Belijdenis des geloofs: Twaalf Artikelen.

Zingen Avondzang : 7.

Schriftlezing Matthéüs 6 vers 19 t/m 34

19 Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen;

20 Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen.

21 Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

22 De kaars des lichaams is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen;

23 Maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!

24 Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon.

25 Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten en wat gij drinken zult, noch voor uw lichaam, waarmee gij u kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding?

26 Aanziet de vogelen des hemels, dat zij niet zaaien noch maaien, noch verzamelen in de schuren, en uw hemelse Vader voedt noch tans dezelve; gaat gij dezelve niet zeer veel te boven?

27 Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el tot zijn lengte toedoen?

28 En wat zijt gij bezorgd voor de kleding? Aanmerkt de leliën des velds, hoe zij wassen: zij arbeiden niet en spinnen niet;

29 En Ik zeg u, dat ook Sálomo in al zijn heerlijkheid niet is bekleed geweest gelijk een van deze.

30 Indien nu God het gras des velds, dat heden is en morgen in den oven geworpen wordt, also bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, gij kleingelovigen?

31 Daarom, zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmee zullen wij ons kleden?

32 Want al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse Vader weet dat gij al deze dingen behoeft.

33 Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.

34 Zijt dan niet bezorgd tegen den morgen; want de morgen zal voor het zijne zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijns zelfs kwaad.

Votum.

Gebed.

Zingen Psalm 89 : 12 en 14.

Aan de orde van behandeling in deze middag van de Heidelberger Catechismus Zondag 46, de vragen en antwoor-den 120 en 121. Daar wordt gevraagd:

120. Vr. Waarom heeft ons Christus geboden God alzo aan te spreken: Onze Vader?

Antw. Opdat Hij van stonden aan, in het begin onzes gebeds, in ons de kinderlijke vreze en toevorzicht tot God verwekke, welke beide de grond onzes gebeds zijn, namelijk, dat God onze Vader door Christus geworden is, en dat Hij ons veel minder afslaan zal hetgeen dat wij Hem met een recht geloof bidden, dan onze vaders ons aardse dingen ontzeggen.

121. Vr. Waarom wordt hier bijgevoegd: Die in de hemelen zijt?

Antw. Opdat wij van de hemelse majesteit Gods niet aards gedenken, en van Zijn almachtigheid alle nooddrift des lichaams en der ziel verwachten.

Om naar aanleiding van deze Zondags-afdeling met Gods hulp en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest stil te staan bij drie gedachten. Het gaat in deze Zondags-afdeling over het gelovig bidden.

1e. De gestalte van het gelovig bidden.

2e. De kracht van het gelovig bidden.

3e. De zekerheid van het gelovig bidden.

Gemeente, wij hebben samen uit Matthéüs 6 gelezen, een gedeelte van de bergrede van de Heere Jezus Christus, hoe Hij gezeten was op de berg en daar de grondtonen, de grondwet van het Koninkrijk der hemelen verkondigd heeft. In dat gedeelte dat we samen lazen, daar maakt de Heere Jezus dat grote onderscheid in dat ene soort van mensen. Daar is onder dat ene soort van mensen een onderscheid, terwijl ze inderdaad van dezelfde lap gescheurd zijn en met hetzelfde sop overgoten. Daar is van nature in die mensen geen on-

derscheid, maar er komt een onderscheid openbaar dat God gemaakt heeft, dat God er in gelegd heeft. De Heere Jezus stelt in dat gedeelte ons voor als (opletten!) kinderen van God. Dat betekent dit: dat niet elk mensenkind daarmee zalig gesproken wordt door de Heere Jezus, maar juist schuldig gesteld wordt voor het aangezicht van God. Want welk kind die Vader niet vertrouwt, kan op Vaders gunst rekenen? Welk kind die zich aan zijn kindse stand onttrekt en zelf wil zorgen, kan op de verzorging van de hemelse God rekenen? Juist dat onderscheid wijst ons aan hoe ernstig die zaak ligt. Als de Heere Jezus zegt: “Ge kunt niet twee heren dienen. Dat kan gewoon niet. Ge kunt niet God dienen en de Mammon”. Dat wil dit zeggen: Ge kunt niet aan de ene kant zeggen: “Ik vertrouw God volkomen en met alle kracht”, en aan de andere kant u overgeven aan al de begeerten van uw vlees, aan al de verlangens van de tijd en zelf zorgen, sloven, bezig zijn om heel uw begeren ook werkelijk gestalte te geven. Dat kan helemaal niet zijn.

En de Heere Jezus wijst aan in dit gedeelte hoe het kindschap van de mens, het kindschap onder de hemelse God en Vader gestalte moet hebben. Vergadert u geen schatten op de aarde. Waarom zou een kind van God zich bezig houden met alles hier op deze wereld wat tijdelijk en vergankelijk is? Waar de Heere Zelf van zegt dat daar de ware vervulling van het leven niet in gelegen is. Waarom zou de mens zich bezig houden met de dingen van dat platte bestaan van ons, zonder op God te letten?

Als hier staat: “Vergadert u geen schatten op de aarde”, dan betekent dat: Maak daar uw levenswerk niet van, vul daar uw levenstijd niet mee in.

Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft en waar de dieven doorgraven en stelen. Weet je wat de Heere Jezus zegt? Met die mot en met die roest en met die dieven. Al de schatten van deze aarde zijn wankel, zijn onbestendig, zijn twijfelachtig. Je kunt het vandaag bezitten en morgen kwijt zijn. Waarom zou je daar al je hoop en verwachting op stellen? Nee, hoe dient het kindschap er uit te zien? Maar vergadert u schatten in de hemel, waar ze noch mot, noch roest verderft en waar de dieven niet doorgraven of stelen. De Heere Jezus zegt: “Vergadert u schatten op die plaats, waar niets is wat het weg kan nemen”. Dus op die plaats zijn de schatten bestendig, veilig, eeuwig durend zelfs.

Hebt u een schat in de hemel? Daar wil het Woord antwoord op hebben vanmiddag. Je zegt: “Hoe kan ik dat weten?” Nou, zo: “Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn”. Zo kun je dat weten.

Hebt u een schat in de hemel? Hoe zit dat eigenlijk in uw leven? Hoe zit dat met uw hart? Waar gaat al uw verlangen naar toe? Waar

ziet u naar heen? Wie roept u eigenlijk aan? Hebt u God nodig? Heeft God Zich niet onbetuigd gelaten? Hebt u met de Heere kennis gemaakt? Is de scheiding gevallen in uw leven: God dienen of de Mammon? Is het er weleens op aan gekomen? Hoe lang hinkt ge nu eigenlijk nog op twee gedachten? Heeft de Heere weleens van u afgeëist: "Kies heden wie gij dienen zult. Is Baäl god of is de Heere God?". Is er in uw leven zo'n scheiding gevallen dat de brug naar de wereld is opgehaald? Dat alles wat je hier op aarde hebt en bezit uiteindelijk toch niet verzadigen kan. Is daar de ijdelheid van openbaar gekomen? Van die schatten op de aarde. En heb je achter die schatten op de aarde gezien die grote boosdoener, die vader der leugenen, die van nature ons aller vader is? Die maar met één ding bezig is, om u bij uw Schepper vandaan te halen. Hebt u geleerd dat het er in het aardse leven op aankomt dat de Schepper en het schepsel elkaar weer ontmoeten, op die plaats waar de vrede en de gerechtigheid elkaar gekust hebben. Bent u daarmee bezet geworden: "Hoe kom ik met God in het reine?" Want dan is het afgelopen met de Mammon, hoor mensen, dan is het afgelopen. Dan kan de Mammon nog maar één ding doen voor uw eigen waarneming: u bij God vandaan halen.

Ge kunt niet God dienen en de Mammon.

Hoe komt dat nu in de praktijk openbaar, als die scheiding gevallen is, als die keuze gemaakt moest worden? Hoe komt dat nu openbaar? Wel, de Heere Jezus zegt: "Daar-om zeg Ik u: Zijt niet bezorgd".

Mag ik dan niet zorgen als een moeder in het gezin, en als een vader voor zijn huishouden? Mag ik dan niet zorgen voor de gemeente die aan je zorgen is toebetrouwd? Zorgen voor de maatschappij. Zorgen voor land en volk. Mogen we dan niet zorgen? Jawel, dat moet zelfs. Dat staat er ook niet. Maar er staat: "Zijt niet bezorgd". Wees niet vervuld van totale kommer en kramp. Wees niet zo daarmee bezet dat het uw totale leven in beslag neemt. Wees daar niet zo vol van dat er voor andere zaken geen ruimte en tijd meer is. Zijt niet bezorgd voor uw leven, zegt de Heere Jezus. En als Hij dat zegt, dan wijst Hij meteen aan de ijdelheid van heel onze bezorgdheid. Want al zou je dag en nacht in een kramp liggen voor je leven... Hebt u uw levenstijd in de hand? Kunt u daarmee één el tot uw levenslengte toe doen? Kunt u zich daarmee in het leven houden? Nee toch! Wie is het eigenlijk Die u het leven geeft? Hebt u dat geleerd toen u de bezorgdheid afgeleerd hebt? Dat u zichzelf niet meer op de been kon houden. Dat God het is Die u op de been houdt. Hij de tijden tevoren geweten en beschikt hebbende. Hij is het Die elke gelegenheid bepaalt. Zelfs de plaats onzer woning be-

paalt, zegt Paulus op de Areopagus. Van die God wordt gezegd dat Hij u het leven geeft en dat Hij u van eten en drinken voorziet. Dat Hij u van kleding voorziet. Is niet het leven meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding? Bent u niet voor een ander doel geschapen dan alleen maar bezig te zijn om dat poosje hier zo aangenaam en zo vrolijk mogelijk in te vullen? Denk eens aan die rijke man. Lazarus lag aan de poort. Ze zeggen nog weleens: “De rijke man en de arme Lazarus”. Maar toch is dat niet waar, hoor. Nee, je kunt beter zeggen “De arme man en de rijke Lazarus”. Dat is eigenlijk veel zuiverder. Want die man was wel rijk naar het aardse, maar zo arm, zo straatarm naar zijn ziel. En Lazarus lag daar wel in de armoede van de tijd, maar zo rijk in God. en dan staat er van die rijke dwaas dat hij lekkerlijk geleefd heeft. Lekkerlijk geleefd! Die is opgegaan in de dingen van het leven, wat het leven hem te bieden had. Dat hoor je tegenwoordig ook. Je moet er uit halen wat er in zit. Ik kom ze ook wel tegen. Die zeggen: “Je leeft maar één keer en dat is toevallig net nu. Laten we er maar van genieten. Laten we er maar van maken wat er van te maken valt”. En de Heere Jezus zegt: “Is het leven niet méér dan dat alles? Bent u nu werkelijk alleen maar op deze wereld om uw behoeften te bevredigen? Bent u geschapen om als een beest te leven, en zomaar wat instinct te volgen en voor het vaderland weg te leven?” Is het leven niet méér? Aanziet de vogelen des hemels. Aanziet de leliën op het veld. Aanziet toch alles om u heen, hoe God de Heere voor alles zorgt en over alles waakt. Er is geen vogeltje die het ooit aan iets ontbreekt. Als daar geen vruchten, geen beestjes, geen wormpjes in de natuur te vinden zijn, dan neigt God het hart van een mens wel om een vetbolletje in de tuin te hangen. Daar zorgt God allemaal voor.

Zie die leliën op het veld. Ze doen er helemaal niets aan. En toch pronken ze sierlijker en voller dan Salomo gedaan heeft in al zijn heerlijkheid. Hij is niet bekleed geweest gelijk één van deze.

Nu, indien nu God het gras des velds, dat vandaag nog is en morgen in de oven ligt, also bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, gij kleingelovigen! U niet veel meer kleden! Zal Hij niet zorgen dat het u voor de tijd aan niets ontbreekt! Wat schiet u met heel uw bezorgdheid op? Bent u er ooit een stap verder mee gekomen? Of heb je een les geleerd? Dat heel die bezorgdheid van u en mij ons uit het Koninkrijk Gods heeft gehouden. Dat heel die bezorgdheid van ons, ons bij God Zelf vandaan heeft gehouden. We hebben op al de omstandigheden gelet, en vergeten op God te letten, terwijl Hij trouw is en wij ontrouw. Daarom, zijt niet bezorgd. Zijt niet bezig in zo'n kramp. Want al deze dingen zoeken de heidenen.

Kijk, en dan komt het aan op dat werk Gods in het leven. Dan komt het aan op die scheiding. Die scheiding die God maakt tussen Zichzelf en de Mammon. Dan komt het aan op dat werk Gods, dat niet verborgen kan blijven. Christus zegt: "Want uw hemelse Vader weet dat gij al deze dingen behoeft".

Heb je daar weleens in liggen rusten? Dat de hemelse Vader weet. Al zou de tekst daar gestopt zijn, dan was het al rijk. Uw hemelse Vader weet. Er is een God in de hemel Die precies weet wat de mensenkinderen van node hebben, Die precies weet wat u van node hebt, Die het precies weet wat u behoeft. Want uw hemelse Vader weet dat gij al deze dingen behoeft. Er staat niet: "Uw hemelse Vader geeft u wat u behoeft". Dat staat er niet. Dat bepaalt Vader Zelf. Daar gaat het kind niet over. Het kind denkt altijd anders. Daar is het een kind voor. Maar de Vader weet wat goed is voor een ieder van de Zijnen. Uw hemelse Vader weet dat gij al deze dingen behoeft. De Heere Jezus zegt eigenlijk: "Daar hebt u zich helemaal niet mee bezig te houden". Ja, natuurlijk wel je taak doen. Dat weet ik allemaal wel. Maar die kramp hè, die overbezorgdheid. Daar hebt u zich nu helemaal niet mee te bemoeien. U bent op deze wereld geschapen, en u leeft de genadetijd die God u geeft voor iets heel anders. Namelijk voor dit: "Maar zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen, die de heidenen zoeken, zullen u toegeworpen worden". Wat een verschil toont de Heere Jezus hier. Die heidenen zijn hun levenlang in draf. En maar aan het rennen om wat te achterhalen, om wat te bereiken, om wat te bewerken. En ze kunnen zichzelf helemaal niets geven. O ja, met ellebogenwerk kunnen ze een poosje wat voor elkaar maken, en ze moeten het zo weer af geven, want het zijn schatten op de aarde, waar mot, roest en dieven zijn en waar alles vergaat, gestolen wordt, verdorven wordt.

Maar nee, zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen... Niet meer in galop alles achteraan. Maar rustig zittende aan de voeten Gods. Deze dingen zullen u toegeworpen worden.

Dat is dus niet zo, dat daar een heel brood is en dat de Heere een kruimeltje neemt en je dat geeft. Nee, er staat: toegeworpen. Daar zit rijkdom in. Daar zit ruimte in. Daar zit royaliteit in. Daar is Hij ook God en Koning voor.

Al deze dingen zullen u toegeworpen worden, want het zal u aan niets ontbreken. Zijt dan niet bezorgd tegen de morgen. De morgen zal voor het zijne zorgen. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.

Weet je wat de Heere Jezus daar zegt? Nu kom je van alles tegen in het leven. En wees nu niet met dat allerlei niet zo dom om zelf aan het zorgen en sloven te gaan. Om bij de Heere vandaan te gaan en van alles te achterhalen, proberen althans. Maar wees nu niet met het kwaad van elke dag aan de troon van Gods genade. En het gaat je best.

Aan de troon van Gods genade, bent u daar weleens geweest? Dat is ook zo'n zaak. Want daar valt die beslissende scheiding. Daar komt de hele wereld nooit uit. Nee, de wereld komt bij de troon van Gods toorn en wraak uit. Maar de van eeuwigheid gekenden, die in de tijd worden toegebracht, komen bij de troon van Gods genade uit. De Heere Jezus zegt het: "Maar zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid". Maar zoek eerst. Zoek bovenal. Geef daar uw beste krachten en uw beste levenstijd aan. Luther zei: "Hoe drukker ik ben, hoe meer tijd ik apart neem om met het Woord van God en met het gebed bezig te zijn". En Luther zei: "Ben je een ochtendmens? Heb je 's ochtends je beste uren? Besteed die dan in de dienst des Heeren, aan het Woord, aan het gebed aan de troon van God. Is 's avonds je beste uren? Geef dan die uren aan de Heere". Zorg dat je de beste tijd van je leven weg geeft om dat Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid te zoeken. De Heere Jezus zegt: "Dat leven van de mens hoort op een hoger plan te zijn dan maar druk te zijn met al dat vergankelijke. Schatten in de hemel, daar gaat het over.

Dat is dus eigenlijk dezelfde vraag. Hebt u schatten in de hemel en kent u de troon van de genade? Dat is eigenlijk hetzelfde. Want als u de troon van de genade kent, dan hebt u schatten in de hemel. Dan hebt u God leren kennen in Zijn genade over u. Dan hebt u God leren kennen als een gaarne vergevend, een milddadig, een barmhartig God in Christus. Dan weet u dat er wat van u is afgenomen en dat u wat geschonken is. Dat de Heere uw schuld en zonden heeft weggenomen, en de eeuwige straf, die op u rustte, u heeft kwijtscholden. Dan weet u er van dat de Heere in Zijn genade u de enig geldende gerechtigheid heeft geschonken.

Zoek eerst het Koninkrijk der hemelen en Zijn gerechtigheid. Dat is Zijn Christus Die de gerechtigheid heeft aangebracht. Die gerechtigheid die Christus hier Zelf noemt, is de enige deur die u, uw hart, uw ziel, uw ganse bestaan kan inbrengen in dat Koninkrijk Gods. Zoek het Koninkrijk Gods en u zal altijd buiten blijven, totdat Zijn gerechtigheid u wordt toegepast. Want de gerechtigheid van Christus brengt u binnen. Bent u daar mee bezig? We worden elke dag een dagje ouder en dan zeg je: "Het is onderhand voorbij hier en dan moet ik weten wat er gebeurd is in mijn leven. Dan moet ik weten dat het met God in het reine gekomen is. Dan moet ik weten dat ik

als schepsel met mijn Schepper verenigd geworden ben. Dan moet ik weten dat het vlak ligt”.

Zit je daar mee? Is dat het? Want de Heere Jezus zegt: “Dat is het enige, waar u, o mensenkind, zich mee bezig hebt te houden. Dat is de hoofdzaak van uw bestaan”. Terwijl je de aardappels staat te schillen. Terwijl je het kozijn staat te schilderen. Daarmee doende te zijn. Heb je weleens geworsteld aan de troon van de Goddelijke genade? Heb je weleens wakker gelegen omdat die zaak je bezet hield? Hoe vaak heb je wakker gelegen over aardse dingen? En hoe vaak heb je wakker gelegen over je ziele-toestand? Daar kun je aan zien hoe vleselijk we zijn, hoe verkocht onder de zonde, hoe walge-lijk, hoe verschrikkelijk ons leven is. Maar dit: Zoek eerst het Koninkrijk Gods. Er staat zelfs: “Zoek”. Dat is een bevel, een opdracht. En als u het nalaat, dan zult u in eeuwigheid meemaken dat u het bevel van Christus terzijde hebt geschoven. Er staat nergens in het Woord: “Ge hebt niet gekund”. Er staat wel: “Ge hebt niet gewild”. Want die echt niet meer kunnen, die worden geholpen. Het is immers Zijn gerechtigheid. Hij brengt ze binnen die buiten zitten met kreupele voeten. Alles gebroken en aan stukken geslagen. Die worden gedragen. Gedragen in Christus tot aan het hart van God.

Zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid. Hebt u het gevonden? Weet u van het wonder dat aan uw ziel gedaan is? Dat is altijd die worsteling. Hoe krijg je nu als prediker dat de mensen aan het verstand? Hoe krijg ik het in het hart. Daar zie je dat gebrek van elk mensenkind. Dat lukt niet. Maar hier loopt het over. Als je niet weet wat er aan je ziel gedaan is, ga er dan maar van uit dat je verloren ligt, dat je op weg bent naar de eeuwige nacht. Als je niet weet van een Goddelijk wonder, dan lig je nog onder de vader der leugenen, de duivel. Dan ben je zijn prooi nog. We moeten het weten. Dat is niet een zaak die in een hoekje geschiedt, zomaar in een mistig plekje. “Ja, het zou kunnen, het zou niet kunnen. We moeten maar zien hoe het uitpakt. En ik hoop het maar”, enzo. Maar weten dat God het gedaan heeft. Zijn gerechtigheid. Als Zijn gerechtigheid wordt toegepast, dan word je aangesproken. Dan ben je in dat gericht van God gebracht. Dan word je uit dat gericht weg gehaald. Dan ken je een last op je ziel die van je weg genomen wordt. Dan ben je tot de vrijheid der kinderen Gods gekomen. Dan komt er een ogenblik in je leven dat je huppelt van zielevreugd, als God in dat heerlijk zoete ogenblik vrede met je maakt. Dan weet je er van dat de zaligheid je is thuis gebracht. Mensen, dat is in onze dagen ook zo in de mist gekomen. Dit is iets anders dan toestanden. Horen toestanden dan niet bij het leven? Ja, dat kan makkelijk. Het kan ook vlees wezen. Dat kan ook, hoor. Want we zijn nog venijnig

ook op godsdienstig gebied. Maar het spreken Gods, dat is vast en onverbroken. Als je nu toch de waarde van je ziel hebt leren verstaan; als je de nood van de eeuwigheid op je hart gebonden hebt gekregen; als je iets verstaat van de toorn Gods over de zonden, kun je het dan nog met 'een misschien' doen? Begeer je het dan nog in een twijfelachtige zaak te houden? Of wil je dan duidelijkheid hebben?! Moet het dan helder en zeker liggen?! Ja toch! Met minder kan het niet toe.

Zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden. Toegeworpen door Hem, Die genoemd wordt door de Heere Jezus Christus: "Uw Vader". Die weet wat u behoeft. Uw hemelse Va-der weet het, zegt de Heere Jezus Zelf

En dan Zondag 46. Het stuk der dankbaarheid. Het gebed geboden aan de gelovigen. Waarom heeft ons Christus geboden? Durft u uw gebed te beginnen met "Onze Vader"? Durft u het? Durft u het niet? Dan durft u dus wel ongehoorzaam te zijn aan Christus' gebod. Waarom heeft ons Christus geboden God alzo aan te spreken "Onze Vader"? Waarom heeft Christus dat eigenlijk geboden? Wel, omdat Christus als geen ander weet dat Zijn Vader die Vadersnaam waard is. Dat Zijn Vader het waard is uit ons aller mond Vader genoemd te worden. Maar er staat bij "onze" Vader. Daarom zegt de Catechismus terecht: "Waarom heeft ons Christus geboden?" Er staat niet: "Waarom heeft Christus alle mensen geboden". Nee, "ons" die in dat stuk der dankbaarheid terecht gekomen zijn. Die weten van hun ellende en de Goddelijke verlossing. Die weten van wat God aan hun ziel gedaan heeft. Die rechteloos voor Zijn aangezicht neergevallen zijn en alles uit Zijn handen hebben ontvangen. Die! Die krijgen het gebod van Christus om God alzo aan te spreken. En als de Catechismus zegt "alzo", dat betekent: alleen op deze manier en op geen andere manier.

Onze Vader. Tja, als u nu weet wat de Heere aan uw ziel gedaan heeft. Als u nu weet van de zoete ure, de aangename ogenblikken in de gemeenschap met God. Hebt u dan elke dag de moed om Hem als Vader aan te spreken? Voelt u dat ook, dat dat zo'n grote zaak is? Voelt u ook die oneindig grote afstand tussen God en uw ziel? Beseft u dat u zich in het kindschap zo weinig als kind gedraagt? Dat u zo ongehoorzaam bent. En dat het helemaal niet zo verbazingwekkend zou wezen als de Heere over u Zijn Vaderschap zou intrekken. Beseft u dat? Wie zou het durven zichzelf Gods kind te noemen? Want iemand die zegt "mijn Vader", of "onze Vader", die zegt daarmee tegelijkertijd: "Ik ben Uw kind". Ik noem niemand anders vader dan mijn eigen vader. Dat begrijpt iedereen. Dus wie

durft zichzelf nu een kind van God te noemen?! Wie durft zo'n hoge zaak te benoemen?

Dan eens wat anders. Wie mógen God eigenlijk als Vader aanspreken? Heeft God recht op de Vadernaam? Dat is de andere kant. Dat is niet meer bij ons vandaan geredeneerd, maar bij God Zelf vandaan. Heeft God recht op die Vadernaam? En kijk nu eens om u heen vandaag. In de koelkast. Je zet de verwarming even aan enzo, en het wordt behagelijk in huis. Je hebt nog een bed, en noem maar op. Heeft Hij Zich niet als Vader gedragen?! Heeft het u ooit aan iets ontbroken? Heeft Hij niet goed en getrouw voor u gezorgd? Ja toch zeker! Zou het niet een kleinachten van de Goddelijke zorg over u en mij zijn als wij Hem geen Vader noemen?! Hebt u over Hem te klagen, zodat Hij de Vadernaam voor u onwaardig gemaakt zou hebben ofzo? Durft u klagen over Zijn beleid in uw leven? En bovendien, is Hij niet de God van het verbond, Die niet alleen krachtens onze schepping, maar ook krachtens het verbond nog eens recht heeft op de Vadernaam. Hij Die elk mensenkind op deze wereld verzorgt, in Zijn handen houdt. En in de kerk de gedoopten, hen die belijdenis deden, die 's zondags onder de bediening van het Woord komen, niet alleen naar het lichamelijke, maar ook naar het geestelijke als een Vader van alles verzorgt. Is Hij juist in de kerk het niet waard dat Hij Vader genoemd wordt?! We zijn het verplicht als schepsel Gods Hem Vader te noemen. Maar we doen het nooit. En genade maakt Hem dat we Hem Vader noemen zouden.

U weet het wel, wat er in het Woord van God staat, in Romeinen, dat het de Geest der aanneming tot kinderen is, door Welke wij roepen. De Heere weet het ook wel, dat een mensenkind nooit van zichzelf die Vadernaam zal uitspreken in waarheid. Hij weet het wel, dat geen van Zijn kinderen werkelijk bidden kan. Hij weet het wel, dat juist hierin het Zijn Kerk aan alles ontbreekt. Daarom is die Geest van Christus uitgestort, de Geest der aanneming tot kinderen, staat er. Weet je wat dat betekent? Dat de kinderen niet bepalen: "Nou ja, U bent onze Vader". Maar dat het de Geest is Die uit de Vader is uitgegaan, Die het in de harten van de kinderen predikt: "U hebt een Vader in de hemel". Het is de Geest tot aanneming der kinderen, door Welke wij roepen. Je zou ook kunnen zeggen: "Die het in ons roept, Die het ons voorzegt: "Abba, Vader". Dezelve Geest getuigt met onze geest, zegt de apostel daar in de Romeinenbrief, dat wij kinderen Gods zijn.

Voel je met mij aan dat dat intiem is, dat dat diep gaat? Dat dat over harmonie gaat. Dat er dan niets meer tussen mag liggen. Dat al het onze opgeruimd is in zo'n ogenblik. En dat God om Jezus wil, door Zijn Heilige Geest, Zich Vader laat noemen.

Ik mag het u wel vragen hè? Heb je weleens zo'n tel in je leven gekend? Zo'n minuut? Abba, Vader. Dat het vlak lag tussen God en je ziel. Heb je het weleens meegemaakt, mensen, dat God zo overkwam en Zijn vriendelijk aangezicht je toonde, dat er alleen nog maar vrede was? Wat was je het in dat ogenblik eens met heel Zijn beleid, met heel Zijn handelen. Wat kon je het uit handen geven! Wat kon je het kwijt! Toen Hij Zich als Vader openbaar maakte, wat was je toen gerust! Nou, en dat is het eigenlijk wat de Heere Jezus leert. Ook op die ijskoude dagen.

Geboden God aan te spreken: "Onze Vader". Opdat Hij van stonden aan, in het begin onzes gebeds, de kinderlijke vrees en toevorzicht tot God verwekke. De Naam Vader wil in het hart van Gods kinderen de kinderlijke vreeze verwekken. Dat moet je nooit omdraaien. Ik moet eerst maar eens zien dat ik de kinderlijke vreeze heb, en dan zal ik Hem Vader noemen. Dan ben je remonstrants. Dan zoek je het in de mens. Het is precies andersom. Het is soeverein. Het is Goddelijk. De Naam "onze Vader" verwekt door de werking van Gods Geest in het hart van Gods kinderen de kinderlijke vreeze.

Als die Naam klinkt "onze Vader", als je die Naam uitspreekt "onze Vader", wat wordt er dan in je hart wakker, temidden van alle druk en zorg? Wat wordt er dan wakker in dat strijdperk van dit leven? Wat wordt er dan gaande gemaakt in je hart? Moet je dan terugdenken aan al die ogenblikken waarin de trouw van God gebleken is? Is er dan iets wat je aan kunt wijzen in je leven? Ik heb eens gehoord van een oude dominee... Ja, dat zijn mensen, hoor, al zijn ze dominee. Dat maakt op zich weinig uit. Die was al in de negentig, en die zou gaan sterven. En hij twijfelde aan alles. Hij dacht: "Ik heb me bedrogen voor de eeuwigheid". En weet je wat hij toen ging doen? Dat heeft Gods Geest gedaan natuurlijk. Toen ging hij in zijn leven al die pleisterplaatsen langs, waar de Heere Zich niet onbetuigd had gelaten. En hij zei zelf: "Toen ik klaar was, was ik weer rustig".

Nou ja, hoe komt het dat een kind van vader houdt? Omdat het een geschiedenis heeft met vader. Omdat het ervaring heeft opgedaan. Omdat het weet hoe vader is.

Achter de VADERnaam schuilt het Vaderhart van God. En dat Vaderhart van God klopt van erbarmen voor al de Zijnen.

Opdat Hij van stonden aan, in het begin onzes gebeds, bij het begin al, in ons de kinderlijke vreeze, én toevorzicht tot God verwekke. Het komt alleen van U. Dat is het. Dat zijn de schatten in de hemel. Dat is niet het zelf zwoegen, ploeteren, sloven en slaven. Dat is aan God hangen. Toevorzicht, dat is eigenlijk opkijken, opmerkzaam zijn wat de Heere doet, wat de Heere geeft. Welke beide de grond onzes gebeds zijn. Kijk, daar ligt het geheim van de kracht van het gebed

van de Kerk. Beide. Die kinderlijke vreze en dat toevorzicht tot God, zijn de grond van het gebed. Namelijk... dit is de bodem. Daar is elk gelovig gebed op gestoeld. Namelijk dat God onze Vader door Christus geworden is.

En wat verwekt nu die kinderlijke vreze in het hart van Gods Kerk? Het diepe besef dat het kindschap niet afhangt van mijn gevoel, maar dat het kindschap afhangt van de Goddelijke beslissing, van de Goddelijke keus. Hij Die als Vader mij tot Zijn kind heeft aangenomen, Die zal mij tot in alle eeuwigheid als Zijn kind bewaren. Daar zal niets meer scheiding tussen kunnen maken. Daar moet de apostel uitroepen: "Wie zal ons scheiden van de liefde Gods in Christus!" Niets toch! Niets, niets zal ons kunnen scheiden. Helemaal niets. Omdat God het Zelf bewaart.

Dat God onze Vader door Christus geworden is, en dat Hij ons veel minder afslaan zal hetgeen dat wij Hem met een recht geloof bidden dan onze aardse vaders ons aardse dingen ontzeggen. Er staat niet dat je maar verlanglijstjes in kunt leveren en dat het allemaal ingewilligd wordt. Dat staat er niet. Maar dat Hij ons veel minder afslaan zal hetgeen dat wij Hem met een recht geloof bidden.

Weet je wat met een recht geloof bidden is? Dat is niets zien en toch hopen. Weet je wat met een recht geloof bidden is? Dat is zeggen: "Heere, Uw wil geschiede. Gij doe wat goed is in Uw heilige ogen". Dat is maar één wens hebben. Dat God in uw leven aan Zijn eer komt. Waar het dan ook doorheen moet. Dat Zijn Naam er groter, heerlijker en rijker door worden mag, en dat uw naam er verder onder komen mag. Dat is bidden met een recht geloof.

Je voelt wel, dat gaat dwars tegen ons vlees in. Maar vlees en bloed zullen het Koninkrijk Gods ook niet beërven. Dat zal niet gaan. En dat vlees van ons zal zich niet onderwerpen. Dat zal hier tegen blijven strijden. Ach ja, als het geloof in de beoefening is, dan kan het vlees er weleens onder liggen. Maar even later steekt het de kop weer op, venijniger dan eerst haast. Maar dit, met een recht geloof bidden: "Onze Vader". Dat betekent dit: U bewaart Uw gezin in tijd en eeuwigheid beide.

We gaan eerst zingen, Psalm 27 vers 6.

*Want, schoon ik zelfs van vader en van moeder
Verlaten ben, de HEER' is goed en groot;
Hij is en blijft mijn Vader en Behoeder;
Leer mij, o God, Uw weg in allen nood.
Bestuur, om mijns verspieders wil, mijn voet
Op 't effen pad; dat 's vijands euvelmoed*

*Mij nimmer treff! Vervoerd door list en dwang
Getuigt men vals tot mijnen ondergang.*

Tenslotte nog: Waarom wordt hier bijgevoegd: Die in de hemelen zijn?

Het is de Heere Jezus Zelf Die tijdens Zijn aardse omwandeling Zijn discipelen leerde: "Ge hebt een Vader, maar die Vader is in de hemel". Wat betekent dat? Dat betekent dat een mensenkind een hemelse Vader heeft Die God is. Wat wil dat zeggen? Wel dit: Zul je uitkijken daar al te gemakkelijk mee om te gaan. Zal de eerbied je hart blijven vervullen. Dat je verstaat met Wie je van doen hebt. Laat het niet een of andere platvloerse omgang worden, zoals de theologie van onze dagen Jezus hun Vriend noemt. We hebben met God van doen. Doe ons verstaan dat wij mensen zijn die met U geen gemeenschap kunnen hebben. Of is dat na ontvangen genade een gepasseerd station voor je? Hoe zit dat eigenlijk met dat overgebleven bederf en met die zonden? Dat besef dat God in de hemel is, doet dat je dagelijks roepen om het bloed van Christus? Doet dat je dagelijks zuchten om bedekking? Houd je aan het end van de dag geen zonden over? Valt het wel mee? Hoort u bij dat optellend christendom, dat zachtjesaan beter wordt? Of zeg je: "Het wordt veeleer slechter in de gang van het geestelijke leven"? Is dat "Die in de hemelen zijn" een zaak dat de afstand hoe langer hoe groter maakt? Ja, in de uitleving minder zonden doen en in de inleving een steeds groter zondaar worden. Zie ons aan in de Heere Jezus Christus. Want de apostel zegt het toch helder, dat buiten Christus de Heere een verterend Vuur is en een eeuwige Gloed, bij Wie niemand wonen kan. Hij is een Vader van Zijn Kerk, omdat dat verterend Vuur is uitgeblust in Christus, omdat Zijn volle gramschap in Zijn eigen Kind is geweest, omdat Hij Zijn eigen Zoon voor vijanden over gegeven heeft. Alleen een kind Gods in de oudste Broeder... Daar heb je het weer: "Maar zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid". Alleen in Christus aangenomen door adoptie tot kinderen van God. Buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf.

Ben je ook zo'n mens die na ontvangen genade eigenlijk zit te sterven als de gevoelige toepassing van Christus' gerechtigheid gemist wordt? Zijn daarom de dagen der donkerheid vele in je leven? Omdat dat werk zo vaak verdonkerd ligt voor je oog. Dat dat kruis weer zou worden opgericht. Dat die verdiensten weer zouden worden weggeschonken, om te beleven: God ziet mij niet meer aan in mezelf, maar Hij ziet mij aan in Hem, in de Ander, die tweede Adam Die

hier geleerd heeft Zijn Kerk te bidden: “Onze Vader Die in de hemelen zijt”.

Opdat wij van de hemelse majesteit Gods niet aards zouden denken.

Dat is toch treffend gezegd door de opstellers van de Catechismus. Want hoe aards zit ons denken in elkaar. Hoe aards zijn onze gedachten. Hoe laag is ons denken over God. De Heere Jezus wil onze gedachten, ons hart de hoogte in brengen. We hebben met een God van de hemel te doen. Opdat we van de hemelse majesteit van God niet aards gedenken.

Weet je wat dat is, aards gedenken? Dat is dit: Ja, God wil mij wel helpen als Vader, maar kan Hij het ook? En zal Hij het eigenlijk ook? Dat is een soort hoop die in een of andere flauwte eindigt. “Ja, we moeten het nog maar afwachten”. Het is een hoop waarin geen zekerheid is. De Heere Jezus wijst een vaste grond aan. De grond van de verhoring van de gebeden van de Kerk ligt in de hemel. We hebben te doen met de hemelse Majesteit. God zijn alle dingen onderworpen. Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er. Voor Hem is niets te groot, te moeilijk, te ondoenlijk. Helemaal niet. Nee, de Catechismus legt het zo uit, van de hemelse majesteit Gods niet aards gedenken, en wel verwachting hebben van Zijn almachtigheid. Dus het denken aan Zijn almachtigheid staat hier tegenover het aards gedenken over God.

Hoe denkt u over God eigenlijk? Aards? Of erkent u Hem als de Almachtige? Verwacht u alles van Zijn almachtigheid? Dat betekent dat heel die wereld, en heel de geschiedenis, heel onze levensgeschiedenis, dat alles in Zijn hand is. Alles! En van Zijn almachtigheid.

En, mensen, als je een recht zicht hebt op de Goddelijke almachtigheid, die Hij ten dienste stelt van Zijn volk, dan krijg je als vanzelf verwachting. En dat is hoop met grond. Dat is hoop met zekerheid. Verwachten in de Bijbelse zin van het woord, dat is zeker weten terwijl je nog niets ziet. Dat is het. Dat is middenin de nacht geloven dat de zon gaat schijnen. Dat is verwachten.

Dan staat hier in de Catechismus: “Alle noodduft”. Kohlbrugge zegt: “We mogen bij God aankloppen om een spijker en om een speld”. Dat is ook zoiets in onze tijd: “Daar moet je niet bij God mee wezen”. Nee, een spijker kopen we zelf wel, of die vragen we wel bij de buren. Nee, een spijker en een speld. De Heere weet het wel, zegt Kohlbrugge, als één van Zijn kinderen een veter in zijn schoen nodig heeft.

Geeft dat geen rust?! Alle noodduft. Wat u ook ontbreekt, schenk Ik, zo gij het smeekt, mild en overvloedig.

Alle nooddrift des lichaam. God helpt door de tijd. God draagt door de tijd. God zegent door de tijd.

En alle nooddrift der ziel. God helpt naar de eeuwigheid. God zegent naar de eeuwigheid. Hij houdt Zijn eigen werk in het leven. Hij houdt Zijn eigen volk in stand. Hij zal maken dat ze niet af zullen vallen.

Doet ons dit niet roepen: "Bewaar ons voor armoë, opdat we niet stelen zouden. En bewaar ons voor rijkdom, opdat wij U zouden kunnen missen". Dat we in alles, mensen, aan de Heere zouden hangen, met verwachting dat Vader wel weet wat we nodig hebben. Zijt dan niet bezorgd tegen de morgen. Want dan slaap je lekker! Dan slaap je lekker, als je met verwachting gaat slapen.

En de vijanden staan op de loer. De vijanden in de wereld, in de godsdienst. De duivel, je eigen hart, alles staat op de loer. En het is niets, vergeleken bij de majesteit, de almachtigheid van God.

Waar ziet u nu eigenlijk op? Op dat springen van die zandkorrels hier op deze wereld? Die mensen genoemd worden. Of ziet u op de hoge, de eeuwige God, Die nooit zal laten varen de werken Zijner handen?

Weet je wat Christus hier Zijn Kerk leert aan het begin van dit gebed? Hij leert Zijn Kerk dat alles zich op een hoger plan afspeelt. Dat er eeuwige zaken beslist worden in de tijd. Dat het er over gaat dat we losgescheurd worden van heel die bezorgdheid die ons naar de hel sleept. Dat we het uit handen geven. Ja, zeg je, dan ben ik de zekerheid kwijt. Dat we het uit handen geven, dan zijn we nog nooit zo verzekerd geweest als in dat ogenblik. Het krampachtig vast houden geeft onrust. En het in de weg van het ware gebed weg geven aan de Heere, dat geeft zo'n heerlijke rust. Wat een zegen heeft God voor Zijn volk beschikt, die in Christus een Vader geworden is van de Zijnen. Hij zegt: "Je kunt bij Mij terecht met alles".

Als God het geeft, dan komen we zo uit de kerk, dan komen we thuis. Waar vlucht je dan naar toe? Je hebt allemaal je levensverhaal mee gebracht. Je hebt allemaal je pak mee gebracht. Je hebt allemaal je last mee gebracht. Die heeft dit. Die heeft dat. Waar vlucht je nu naar toe? Ja, dat God de omstandigheden maar eens wilde veranderen. Dat is niet naar het Woord. Dit, nooit vergeten: "Zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen in Zijn Vaderlijke zorg u toegeworpen worden". Dat geluk, dat geluk, daar brengt God, door de werking van Woord en Geest, opdat uit uw schorre keel de lof van God gehoord zou worden.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 103 : 7 en 9

*Geen vader sloeg met groter mededogen,
Op teder kroost ooit zijn ontfermend' ogen,
Dan Isrels HEER' op ieder die Hem vreest.
Hij weet wat van Zijn maaksel zij te wachten;
Hoe zwak van moed, hoe klein wij zijn van krachten,
En dat wij stof, van jongs af, zijn geweest.*

*Maar 's HEEREN gunst zal, over die Hem vrezen,
In eeuwigheid altoos dezelfde wezen;
Zijn trouw rust zelfs op 't late nageslacht,
Dat Zijn verbond niet trouweloos wil schenden,
Noch van Zijn wet afkerig d' oren wenden,
Maar die, naar eis van Gods verbond, betracht.*

Zegenbede.